

Födelsedagskalaset

Det bod-de en bon-de i nord-li-ga land, som fyll-de de fem-ti-o
år Och gäs - ter-na kom - mo ett - hund - ra-de man, fast
vä-gen var krång-lig och svår Där var lad - dat med mat för en
tre - vec-kors fest, där fanns allt som en män-ska vill ha Och i
skänkens djup stod bu-telj på butelj, ja, det var skamligt så mycket där
var För sud-de - rut-ta-nen-dej å fal-le - ri å fal-le-ra å
skå - la å kni - var-na dra, för det ska va' gläd - je å
sång å butelj å man ska va - ra glad när det är fö-del-se-dag

Noterad av Stefan Lindén

FÖDELSEDAGSKALASET eller FEMTIOÅRSKALASET

Det bodde en bonde i nordliga land
(Nordingaland),
som fyllde de femtio år
Och gästerna kommo ett hundrade man,
fast vägen var krånglig och svår
Där var laddat med mat för en tre veckors
fest,
där fanns allt som en människa vill ha
Och i skänkens djup stod butelj på butelj,
ja, det var skamligt så mycket där var
- För sudderuttanendej å falleri å fallera
å skåla å knivarna dra,
för det ska va' glädje å sång å butelj
å man ska vara glad när det är födelseda' -

Så började festen å bonden slog i
de samlade gästernas glas
Båd' rom å genever å ren eau de vie,
ja så går det till på kalas
Dom söp å dom drack så dom vifta i krok,
där var glädje å jubel å sång
Å se'n börja slagsmål å finger på krok,
så festen kom riktigt igång

Å slagsmålet börja, dom vråla å skrek,
om vem som var starkast å bäst
å kärringarna stod bakom dörren å grät,
som alltid när karlar har fest
Å bonden han började själv ta sig ton,
han blev ilsken å elak å svår,
tills han kom i vägen för Knivhackar-Jon
- God natt lille far å Gutår

Men bondens kärring hon tände som krut
å vråla' men bara en stund
Tills gubbarna tog'na å bar henne ut
å kastade kärringen i brunn
Sen gick dom tillbaka å fortsatte slåss,
så lampor å allt gick i kras
Å elden spred sig å flammade opp,
ja, det var ett riktigt kalas

Så slutade festen å solen gick opp,
så gyllene guldgul å grann
Den lyste så stilla på kullarnas topp
å på stugan som pyrde å brann
I brunnens kant hängde kärringen fast,
hon blev också av solen belyst,
tills hon släppte taget å föll med ett
PLASK (paus)
å sen blev det alldeles TYST